

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er klart, at vi har en uenighed her. Det er klart, at vi er uenige i det, fru Margrete Auken siger.

For Enhedslisten er det altafgørende: Hvorfor blev den undersøgelse ikke gennemført på det tidspunkt, da den skulle have været gennemført, og hvor det frem for alt var muligt at få den gennemført? Det er det helt centrale spørgsmål for os, for alt andet er jo bare nødløsninger. Ikke engang fru Margrete Auken vil vel sige, at det er positivt, at de afhøringer skal finde sted nu efter 3 år i stedet for med det samme. Alle er vel fuldstændig enige om, at den undersøgelse er blevet dårligere af at blive lagt på hylden.

Og derfor er det et helt centralt spørgsmål: Hvorfor er der gået så lang tid? Hvorfor blev den undersøgelse ikke lavet ordentligt fra starten? Hvorfor blev de pågældende politifolk ikke afhørt, osv., osv., osv.? Og så siger vi: O.k., så skal undersøgelsen gennemføres, vi skal gå hele forløbet igennem, så der kan komme nogle nye frem. Fint! Og det gør vi så. Men vi siger bare, at vi ikke har stor tiltro til det.

Vi har faktisk den opfattelse, at det, at man har gået med nogle ting i 3 år, betyder, at der er temmelig meget, man ikke kan huske, ikke forstået på den måde, at man meddeler, at man ikke kan huske det, men forstået på den måde, at man tror, man kan huske noget, men at det, man kan huske, bare viser sig ikke at være helt i overensstemmelse med sandheden.

Så jo mere jeg gentager det, jo mere katastrofalt synes jeg sådan set det er, at den undersøgelse ikke blev gennemført med det samme, og jo vigtigere er det, at vi får en afklaring af, hvorfor det ikke skete.

Sonja Albrink (CD):

Det var efter CD's opfattelse rigtigt at foretage en undersøgelse af forholdene omkring begivenhederne på Nørrebro natten mellem den 18. og 19. maj 1993, men det er også meget beklageligt, at der ikke er kommet et ordentligt, brugbart og uangribeligt resultat ud af de undersøgelser, der allerede er foretaget. På den anden side kan man ikke bare lige så stille sige stop her og acceptere, at der ikke er kommet noget brugbart resultat ud af undersøgelserne. Det bør fortsat klarlægges, hvad der skete, og hvem der havde ansvaret for, at det gik så grueligt galt, som det gjorde.

Lad mig sige med det samme, at ansvaret for, at det gik så galt, som det gik, selvfølgelig først og fremmest lå hos de autonome. De autonome begik en hel utrolig kriminel handling, som vi ikke har set magen til i fredstid herhjemme. Det har været vanskeligt at efterforske, hvem der egentlig deltog i optøjerne, og få stillet de ansvarlige for en domstol, men de få stykker, som bevisligt var med i optøjerne, har fået en relativt høj straf for deres deltagelse.

For CD er det væsentligt, at der kommer en ordentlig og troværdig undersøgelse af forholdene på Nørrebro og af omstændighederne omkring det efterfølgende udredningsarbejde. Hvis Folketinget fortsat mener noget seriøst med at have en ombudsmandsinstitution, må vi også følge de vurderinger og de konklusioner, som kommer fra ombudsmanden. I sagen om Nørrebrounderenselsen har ombudsmanden givet en meget klar kritik, og den kan vi ikke bare sidde overhørig.

Der er mange forhold, der gør, at CD går ind for en undersøgelseskommission i den udformning, som det foreslås i dag. For det første er undersøgelseskommissionen sammensat på en måde, som udelukker enhver tvivl om uvildighed. Kommissionen skal ikke undersøge et eventuelt ansvar hos de menige politifolk på Nørrebro, og kommissionen skal tage hensyn til de ledende politifolks nuværende placering, så der ikke kommer beskyldninger frem mod folk, som ikke har mulighed for at få prøvet påstanden om et eventuelt tjenstligt ansvar ved f.eks. en tjenestemandstret.

Hændelserne på Nørrebro viste selvfølgelig, at der var nogle organisatoriske problemer i politiet, men at det samtidig er tvingende nødvendigt, at politiets materiel er i orden, hvilket bestemt ikke er noget nyt for CD. Derfor må vi også vende spørgsmålet om og spørge os selv, om Folketinget har givet politiet de bevillingsmæssige rammer og de instrumenter, der er nødvendige for at opfylde de opgaver, politiet nu engang er pålagt. Det må være alles ønske, at Nørrebrourolighederne aldrig gentager sig. Derfor må vi sikre de bedst mulige fysiske rammer, så lignende optøjer kan blive stoppet i tide og med de rigtige midler, og derfor må en endelig og uvildig undersøgelse fastlægge, hvad der skete på Nørrebro den nat.

Det er CD's opfattelse, at rammerne for kommissionens undersøgelse er fint afbalanceret og giver kommissionen mulighed for at fremlægge resultatet af sin undersøgelse inden for en rimelig tid.